

Sygn. akt II Ka 835/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Barbary Szczepanik

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 r.

sprawy **D. P.**

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 243/20

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od D. P. na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 835/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. II K 243/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<u>Rażąca niewspółmierność kary</u> wymierzonej D. P., polegająca na wymierzeniu mu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy w toku postępowania mediacyjnego oskarżony wyraził skruchę z powodu swojego zachowania i przeprosił pokrzywdzonych oraz pojednał się z nimi, nadto okoliczności przedmiotowego czynu, tj. działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu i silnego zburzenia, prowadzą do wniosku, że kierowane przez D. P. groźby nie miały zostać urzeczywistnione, przy tym oskarżony nigdy nie podejmował konkretnych działań mogących do tego doprowadzić, przez co zasadnym było wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, po 20 zł każda.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy nie dostrzegł przesłanek racjonalizujących twierdzenie o konieczności		

złagodzenia pierwszoinstancyjnego rozstrzygnięcia o karze wymierzonej oskarżonemu D. P. w związku z niniejszym skazaniem za czyn z art. 190 § 1 kk. Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona wyłącznie wtedy, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość, bądź też rażąco niewspółmiernie łagodna, nie do pogodzenia z ciężarem gatunkowym przestępstw, jakich sprawca się dopuścił oraz szkód, jakie zostały przezeń wyrządzone (por. wyrok SA w Katowicach z 20.11.2018 r., II AKA 354/18, LEX nr 2625085).

Rozważając zasadność zarzutu z art. 438 pkt 4 kpk należy mieć na względzie, aby rodzaj i wymiary kary wymierzonej podsądnemu w I instancji był w pełni adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz winy oskarżonego, ale także spełniał cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także by uwzględniał wpływ, jaki orzeczona kara powinna wywrzeć w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosownego do tych ocen postępowania, jak i potwierdzać przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawca jest sprawiedliwie i zasłużył na karę.

Sąd Okręgowy zapoznał się z uzasadnieniem Sądu Rejonowego dotyczącym wyboru rodzaju i wymiaru kary wymierzonej

oskarżonemu w I instancji (k. 192 verte akt sprawy), stwierdzając kompletność rozważań, które dotyczyły tej kwestii. Wszelkim przesłankom obciążającym i łagodzącym Sąd Rejonowy nadał właściwą rangę i znaczenie. Wymierzona oskarżonemu sankcja karna stanowi odzwierciedlenie ich bilansu i nie sposób - przy okolicznościach tej konkretnej sprawy, właściwościach i warunkach osobistych oskarżonego - uznać jej za niewspółmiernie surową. Podstawę do orzeczenia kary stanowi przestępstwo, a miarę kary jego społeczna szkodliwość. Pamiętać należało, że dyrektywa współmierności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu sprawcy odgrywa decydującą rolę przy wyrokowaniu, a zatem to właśnie stopień społecznej szkodliwości czynu ma zatem kształtować orzeczenie o karze (por. wyrok SA w Poznaniu z 31.10.2019 r., II AKa 153/19, LEX nr 3070027). Apelujący nie przedstawił żadnych argumentów dotyczących stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a podany przez niego argument mający umniejszyć winę - działanie pod wpływem alkoholu - co zdaniem skarżącego było okolicznością zdecydowanie łagodzącą, w tej konkretnej sprawie, zupełnie nie przekonał Sądu Okręgowego. Alkohol jako czynnik kryminogeny w znacznej dawce wyolbrzymia po stronie sprawców poważnych przestępstw pobudki zupełnie błahe, rozluźnia hamulce moralne, zwiększa zuchwalstwo i obawę przed odpowiedzialnością karną. Niezwykle łatwe uaktywnianie się u oskarżonego agresji w stanie nietrzeźwości stanowi zdaniem Sądu Okręgowego okoliczność zdecydowanie obciążającą, która

odzwierciedla nieprawidłowe funkcjonowanie w społeczeństwie, przez co wymierzona takiemu oskarżonemu kara musi oddziaływać na niego prewencyjnie. Uwzględnić należało, że nie był to pierwszy wyrok skazujący dotyczący D. P., mający w tle spożywanie przez niego alkoholu (k. 36 akt sprawy, Karta Karna, skazany m.in. za czyn z art. 178a § 1 kk i z art. 178a § 4 kk). Nie był to również pierwszy wydany wobec oskarżonego wyrok skazujący za czyn z art. 190 § a kk, lecz już trzeci (poprzednio w sprawach Sądu Rejonowego w Węgrowie sygn. II K 348/19 i II K 438/19). Wobec oskarżonego stosowano już karę wolnościową. Tyle w temacie prewencji indywidualnej, przemawiającej w ocenie Sądu Okręgowego, akurat w tej konkretnej sprawie, za surowym ukształtowaniem wobec D. P. rozstrzygnięcia o karze. Przechodząc do prewencji generalnej - wymierzona oskarżonemu kara również musi wytworzyć przekonanie, że nietrzeźwi sprawcy grożący pozbawieniem życia i spaleniem dobytku, nie pozostaną bezkarni i będą odpowiadać za swoje słowa. Obrońca twierdząc, że oskarżony działał w stanie silnego wzburzenia całkowicie przemilczał albo celowo pominął brak aktualności tej przesłanki. Przede wszystkim konflikt między sąsiadami (oskarżonym a pokrzywdzonymi S. S. i S. N.) chociaż rzeczywiście istniał, w dniu zdarzenia nie był żadną nowością, sam oskarżony składając pierwsze wyjaśnienia w postępowaniu sądowym przyznał, że trwa on około 2 lat i dotyczy m.in. wymiany ogrodzenia, ziemi i hodowanych przez niego świń, których notabene w dacie czynu z a/o już nie posiadał.

To, że oskarżony nie podejmował działań mogących doprowadzić do realizacji gróźb również nie przekonało Sądu Okręgowego. Gdyby doszło do podjęcia tego typu działań, do czynienia mielibyśmy z zupełnie inną kwalifikacją prawną, przykładowo z art. 288 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk, czy też inną. W ocenie Sądu Okręgowego, wszystko to, co dotyczy znamion czynu konkretnego czynu i takiej, a nie innej subsumcji pod przepis prawa materialnego, nie powinno być przytaczane jako argument przemawiający za złagodzeniem kary przy wskazaniu na możliwe skutki innych przestępstw, jakie oskarżony mógł popełnić, ale tego nie zrobił. obrońca oskarżonego dążąc do złagodzenia pierwszoinstancyjnej represji karnej we wniesionym środku odwoławczym nadmierną wagę przypisał wyrażeniu przez oskarżonego skruchy w związku ze zdarzeniem, pozytywnemu wynikowi postępowania mediacyjnego oraz przeproszeniu pokrzywdzonych. Nie stanowią one podstawowych określonych w art. 53 § 1 kk, lecz dodatkowe określone w art. 53 § 2 i § 3 kk, okoliczności brane przez uwagę przy wymiarze kary. Tym samym nie mogą mieć znaczenia równoważącego kwestie takie jak ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopień zawinienia sprawcy oraz cele prewencji indywidualnej i generalnej.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, zważywszy na właściwości i warunki osobiste oskarżonego, to właśnie kara wymierzona mu w zaskarżonym wyroku ma walor „współmierności”. Celów wychowawczych i zapobiegawczych nie spełniałaby postulowana

przez obrońcę kara grzywny, która mogłaby zostać odczytana jako pobłażliwa i przez to niewspółmiernie łagodna. W świetle prawidłowo ustalonych i ocenionych przez Sąd Rejonowy okoliczności, mających wpływ na rodzaj i wymiar orzeczonej wobec oskarżonego D. P. kary, brak było podstaw do uznania, iż kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest karą rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk, co dałoby podstawę do jej korekty poprzez złagodzenie w postępowaniu odwoławczym.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy w zaskarżonej części wyrok Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. II K 243/20 utrzymał w mocy.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary i wymiarzenie D. P. kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, po 20 zł każda;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
W zaskarżonej części, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.), obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za II instancję. Na kwotę 140 zł składa się 120 zł opłaty od kary oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu apelacyjnym.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana